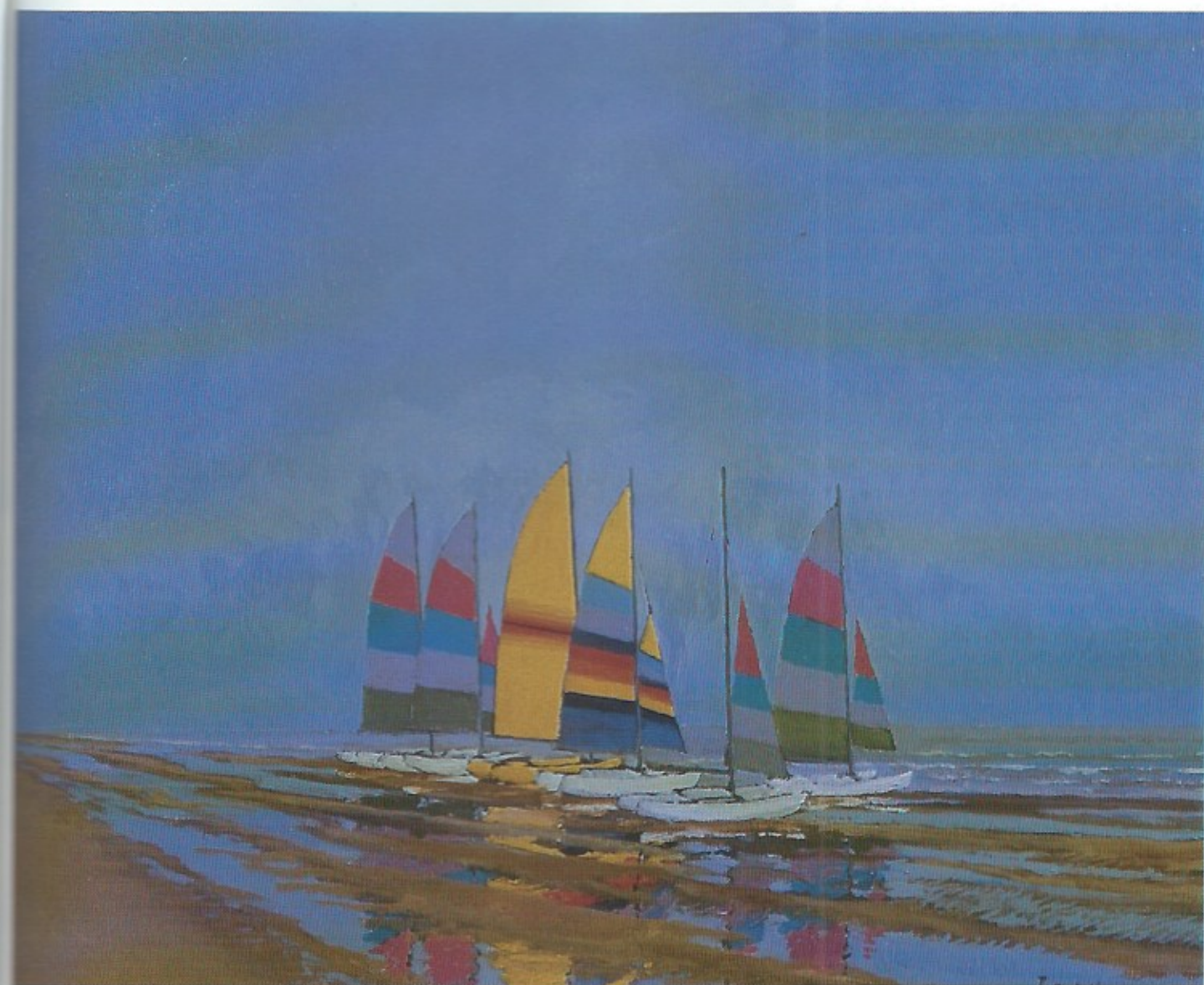

TUSSEN WESTERSCHELDE EN GRAVELINES

J.C. MINNE, SCHILDER VAN DE NOORDZEE

Zijn naam is Jean Christian Minne (56). We treffen hem aan in zijn vakantievilla in de duinen te St. Idesbald (Koksijde). De duinen zijn hier afschuwelijk toegankelijk en op zich helemaal geen reden meer om een vakantie door te brengen aan zee zoals dit vroeger nog wel het geval was. Gelukkig heeft Jean Christian Minne tussen een duintop en een rij leuke flats door nog net zicht op de wijde Noordzee. Zijn inspiratiebron bij uitstek.

Overal aan de wanden in de villa hangen de kunstwerken van zijn hand. Sfeerbeelden van onze kust, marines en een paar makten.

Hier bestaat geen twijfel, deze man wordt gebiologeerd door het maritieme licht van onze kust. Als geen ander weet hij met zijn penseel, verf en doek dit licht te «vangen».

Jean Christian Minne is een bijzonder in-

nemend man, tandarts van beroep en nu in toenemende mate kunstschilder. Tegelijk levensgenieter en filosoof en last but not least, ook nog de kleinzoon, van de grote beeldhouwer baron Georges Minne (1866-1941), en dat onthult natuurlijk al veel meer over hem. Het kunstenaarsbloed kreeg hij ongetwijfeld mee van zijn beroemde grootvader. Overigens als kind tekende Jean Christian zeer veel. Met penseel en palet kwam Jean Christian echter pas op latere leeftijd en op een heel anecdotische wijze in aanraking.

Het ging zo, op een vroege lenteavond trok Jean Christian met een vriend naar de in St. Martens Latem wonende kunstschilder Jef Wauters om er elk een werk te kopen. Zo gezegd, zo gedaan. Maar na afloop van de koop vond Jef Wauters dat daar toch wel even het glas mocht op gehoffen worden. Jean Chris-

tian die protesteerde dat hij terug moest naar Brussel kreeg daarop een reeks penselen en een palet door Jef Wauters in de handen gestopt met de commentaar: «hou u wat bezig». Jean Christian maakte van de nood een deugd en kladderde er wat op los zonder onmiddellijk te kunnen beseffen wat er gebeurde.

Heel kort nadien had Jean Christian Minne zijn eigen schildersgerij aangeschaft. Daarover zegt hij nu: «Talent krijg je mee, maar je moet het zelf uitbouwen».

Schilder van de zee

Jean Christian Minne zwerft graag langs de kust. Vroeger tussen de monding van de Westerschelde en het stadje Gravelines, tegenwoordig vooral op het strand tussen Nieuwpoort en De Panne. De zee

blijft hem zoals hij zelf verteld onuitputtelijk inspireren. In de loop der jaren is Minne de schilder geworden van het licht van de Noordzee aan onze kust. Altijd opnieuw is de kleur van de lucht en de zee anders.

De zee kan 's morgens wel groen lijken, 's namiddags grijsblauw om tegen de avond een gloed te bevatten van oker tot geel. Ook de wind en het getij evenals de seizoenen hebben hun invloed op dat licht aan de kust. Jean Christian Minne blijft wandelen, observeren en schetsen om zo te kunnen schilderen op zijn atelier in de duinen. Waar in het vroegere werk ook de mens aan de waterkant (strandvisser, wandelaars) werd uitgebeeld is dit in het recentere werk steeds minder het geval. Minne schildert meer de puurheid van de elementen. Hij gaat als het ware langzaam maar zeker, zij het met plotse uitschieters zoals de felgekleurde zeilen, terug naar de bron.

Een opvallende blikvanger tussen de marines in tere kleuren vormt inderdaad het prachtige schilderij dat een aantal catamarans voorstelt op het strand met uiterst felgekleurde zeilen. Het vormt een groot contrast met het andere werk ook al is er een duidelijk verwantschap. Jean Christian Minne helpt ons hier even uit de problemen.

«Een paar jaar terug kwam ik op een ochtend op het zomerstrand en ik werd daar plots geconfronteerd met een kathedraal van gekleurde zeilen. Heel onverwachts, heel opdringerig. Die waren er voordien nooit geweest die catamarans met die gekleurde zeilen. Het overrompelde me en maakte me boos tegelijk... het hinderde me aanvankelijk heel erg». Het hinderde Jean Christian Minne in zo'n mate dat hij besloot om die hard gekleurde catamaranzeilen te gaan schilderen. Dat leek hem het enige therapeutische middel om er enigszins vrede mee te kunnen nemen. Zo kwam een opval-

lende reeks schilderijen tot stand. Het eerste uit die reeks in de authentieke felle kleuren (prachtig), het tweede al iets meer getemperd... daarna in zachte tinten... pure poëzie op doek.

Helemaal anders zijn dan weer de vrouwenaakten met houtskool of pastel of met krijt op papier. Het is werk dat een onmiskenbare sfeer van intimiteit en sensualiteit uitstraalt. Wat dat betreft heeft Jean Pierre Minne nog heel wat in petto. Weer compleet anders zijn de schilderwerkjes vervuld van symboliek. Ze zijn vrij zeldzaam in het oeuvre van Minne,

maar daarom niet minder belangrijk. Wie zich de tijd neemt om het werk van Minne te aanschouwen ontdekt hier vlug de filosoof (de zoekende mens) op heel creatieve wijze, heel speels vertelt over de liefde en het zinvolle van bestaan, omringt door de natuur. Jean Christian Minne is een positief en levendig schilder. We hopen nog van zijn werk te zien te krijgen. Gedurende de maand mei stelt hij zijn werk tentoon in de kunstgalerie van het Tasmae Palace te Oostende.